

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-25
Besvaras senast
2021-03-03 kl. 12.00

Till miljö- och klimatminister Per Bolund (MP)

2020/21:1962 Om solceller

I dagens mark- och miljö rätt har jordbruksmark en exceptionell status, i betydelsen att i avvägningar av ett väsentligt samhällsintresse värderas möjligheten till jordbruk som det mest skyddsvärda.

Livsmedelproduktion är av naturliga skäl ytterst viktigt för ett gott samhälle. Samtidigt arbetar regeringen efter målsättningen att all svensk energiproduktion ska vara helt förnybar år 2040. Detta betyder att det måste till flexibla regelverk och ökad öppenhet för att väga olika väsentliga intressen mot varandra.

I Skåne finns landets bästa jordbruksmark. Men också ett stort behov av ökade investeringar i förnybar energiproduktion, nära medborgarna och företagen. Att elpriset är för högt och flaskhalsarna för många för södra Sveriges elkonsumenter är sedan länge uppenbart. Detta behöver åtgärdas.

För att exempelvis tillfälliga solcellsparkar ska kunna upprättas på åkermark under begränsad tid och utan att marken tar skada behöver regeringen se över miljöbalkens 3 kap. 4 §, så att förnybar energiproduktion kan betraktas som ett lika prioriterat samhällsintresse som livsmedelproduktion.

Det kan till exempel gälla solcellsanläggningar. Solcellsanläggningar är inte permanenta installationer. Det bör därför gå att kombinera ambitionen om hög livsmedelsproduktion och biologisk mångfald med etablering av tillfälliga storskaliga solcellsparkar. Installationer av solcellsanläggningar kan även kombineras med djurhållning med betande djur.

Min fråga till miljö- och klimatminister Per Bolund är:

Arbetar ministern och regeringen för mer förnybar energiproduktion i södra Sverige genom förenklad och förbättrad lagstiftning som skulle möjliggöra installationer av solcellsparkar på lantbruksjord?

.....

Niels Paarup-Petersen (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders